Ympäristövaliokunta | Vastine 17.11.2020 | VN/2983/2020 | 1/7

Viite: HE 187/2020 vp

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LAIKSI UUSIUTUVAN ENERGIAN TUOTANTOLAITOSTEN LUPAMENETTELYISTÄ JA ERÄISTÄ MUISTA HALLINNOLLISISTA MENETTELYISTÄ

Työ- ja elinkeinoministeriö on katsonut tarpeelliseksi antaa kirjallisen vastineen ympäristövaliokunnan kuulemisessa 11.11.2020 annetun selvityksen lisäksi.

Työ- ja elinkeinoministeriö esittää vastineenaan otsikon asiassa ympäristövaliokunnalle seuraavaa:

Sähköinen asiointi

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin ((EU) 2018/2001 jäljempänä *RED II*) 16 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on perustettava tai nimettävä yksi tai useampi yhteyspiste. Hakijan ei tarvitse koko prosessin aikana olla yhteydessä useampaan kuin yhteen yhteyspisteeseen. Kyseisen artiklan 2 kohdan mukaan yhteyspisteen on ohjattava hakija hallinnollisen luvan hakemismenettelyn läpi avoimella tavalla siihen saakka, kun vastuuviranomaiset tekevät yhden tai useamman päätöksen menettelyn päätteeksi, annettava hakijalle kaikki tarvittavat tiedot ja tarvittaessa otettava menettelyyn mukaan muita hallintoviranomaisia. Hakijoiden on voitava toimittaa asiaankuuluvat asiakirjat myös digitaalisessa muodossa.

Esityksen mukaan RED II:n 16 artiklan edellyttämät yhteyspisteen toiminnallisuudet toteutettaisiin kansallisesti mahdollistamalla hakijalle asiointi sähköisen yhteyspisteen kautta sekä nimittämällä yhteyspisteviranomainen. Lisäksi sähköisen yhteyspisteen kautta hakijan olisi mahdollista saada neuvontaa, josta huolehtisi yhteyspisteviranomainen yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Oikeusministeriö on pitänyt ympäristövaliokunnalle osoittamassaan lausunnossa ongelmallisena sitä, että lakiehdotuksessa on omaksuttu yleislainsäädännöstä poikkeava määritelmä sähköiselle asioinnille, mikä voi aiheuttaa käsitteellistä epäselvyyttä. Oikeusministeriö on ehdottanut kyseisen määritelmäsäännöksen ja muiden mainintojen poistamista lakiehdotuksesta.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että lakiehdotukseen sisältyvä määrittely perustuu valittuun kansalliseen täytäntöönpanoratkaisuun eli siihen, että RED II:ssä yhteyspisteelle asetettuja vaatimuksia toteutettaisiin osittain sähköisen yhteyspisteen avulla. Sähköinen asiointi on määritelty ehdotetussa laissa koskemaan nimenomaan sähköistä asiointia sähköisen yhteyspisteen kautta ja hakijalla tarkoitettaisiin hankekehittäjää, joka on laittanut vireille lakiehdotuksessa erikseen mainittua lupamenettelyä tai muun hallinnollista menettelyä koskevan asian. Kyseisten määritelmien avulla säädettäisiin direktiivin vaatimuksen mukaisesti hakijalle mahdollisuus asioida sähköisen yhteyspisteen kautta. Valitulla säännöskielellä on haluttu varmistaa, että lakiehdotuksen sisältö on johdonmukainen kokonaisuus ja että, sillä voidaan osoittaa selkeästi RED II:n 16 artiklan sääntelyn saattaminen osaksi kansallisista lainsäädäntöä.

Ehdotettu laki olisi uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupamenettelyitä ja muita hallinnollisia menettelyitä koskeva yleislaki, joka poiketessaan hallinnon yleislakien sääntelystä tulisi sovellettavaksi niiden asemesta. Kuten hallituksen esityksen perusteluosista käy ilmi, ei lakiehdotuksessa ole pyritty sääntelemään tyhjentävästi uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupamenettelyihin ja eräisiin muihin hallinnollisiin menettelyihin sovellettavista säännöistä, vaan pääosin menettelyihin edelleen sovellettaisiin hallinnon yleislakeja kuten hallintolakia (434/2003) ja lakia sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003, *asiointilaki*). Siten esimerkiksi lupamenettelyitä ja muita hallinnollisia menettelyitä koskevan asian vireillepanoon sovellettaisiin edelleen lähtökohtaisesti, mitä hallintolaissa ja asiointilaissa säädetään.

Neuvonta

Lakiehdotuksessa säädetään erikseen yhteyspisteviranomaisen neuvontavelvollisuudesta ja sähköisen yhteyspisteen kautta annettavasta neuvonnasta. Lakiehdotuksen 4 §:n 3 momentissa säädetty neuvontavelvollisuus keskittyisi menettelyllisiin kysymyksiin ja sitä voisi pyytää kuka tahansa kiinnostunut taho. Lakiehdotuksen 8 §:n mukaisessa sähköisen yhteyspisteen kautta annettavassa neuvonnassa olisi kysymys nimenomaan hakijan neuvonnasta direktiivissä vaaditun mukaisesti yhden yhteyspisteen kautta. Hakijan neuvonnasta sähköisen yhteyspisteen kautta huolehtisi yhteyspisteviranomainen yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että lakiehdotuksen mukaisilla neuvontaa koskevilla säännöksillä ei poiketa hallintolaissa säädetystä kullekin toimivaltaiselle viranomaiselle kuuluvasta neuvontavelvollisuudesta, vaan ehdotetut neuvontaa koskevat säännökset täydentävät hallintolain neuvontaa koskevaa sääntelyä uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupamenettelyiden ja eräiden muiden hallinnollisten menettelyiden osalta.

Lisäksi työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että RED II:n 16 artiklan mukainen sääntely on kohdistettu nimenomaan uusiutuvan energian tuotantolaitoshankkeiden hankekehittäjille, ja siten myös sääntelyn kansallisen täytäntöönpanon valmistelussa lähtökohdaksi on otettu hankekehittäjän näkökulma. Sääntely ei kuitenkaan heikennä kansalaisten osallistumisoikeuksia ja –mahdollisuuksia. Lisäksi työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että lakiehdotuksen mukaista yhteyspisteviranomaisen neuvontaa voisivat saada hankekehittäjiien lisäksi myös muut tahot, kuten esimerkiksi mahdolliset osalliset ja asianosaiset.

Määräajat

Oikeusministeriö on lausunnossaan todennut, että ehdotuksen suhde voimassa olevaan sääntelyyn jää hahmottumatta, ja on lisäksi painottanut, että sitovat määräajat eivät voi yksioikoisesti johtaa perustuslaillisten menettelyvaatimusten sivuuttamiseen.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että kuten ehdotetun lain tavoitetta koskevissa perusteluissa on todettu, ehdotettu sääntely ei saa johtaa hyvän hallinnon tai substanssilakien tarkoitusten vaarantumiseen. Tavoitteena on sujuvoittaa ja tehostaa menettelyjä ilman, että lupamenettelyiden ja muiden hallinnollisten menettelyiden vaatimuksia, sisältöjä tai kyseisen lainsäädännön tavoitteita muutetaan taikka kansalaisten osallistumisoikeuksia ja -mahdollisuuksia heikennetään.

Ehdotuksessa ei esimerkiksi esitetä muutoksia kuulemiseen liittyviin säännöksiin kuten siihen, mitä tahoja lupamenettelyissä tai muissa hallinnollisissa menettelyissä kuullaan ja millä tavalla. Vaikka erikseen määriteltyihin lupamenettelyihin ja hallinnollisiin hyväksymismenettelyihin sovellettaisiin lakiehdotuksen mukaisia määräaikoja, olisi niissä siitä huolimatta noudatettava substanssilaeissa ja hallintolaissa säädettyjä kuulemisaikoja. Määräaikasääntelyllä ei siten olisi vaikutusta lakisääteiseen kuulemisiin. Lisäksi määräaikojen laskentasäännöissä on pyritty huomioimaan direktiivin asettamissa puitteissa, että viranomaiset voivat suorittaa asioiden käsittelyn selvitysvelvollisuutensa mukaisesti ja, että kansalaisten osallistumisoikeudet turvataan sekä muut hyvän hallinnon periaatteet toteutuvat.

Lisäksi työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että yhteyspisteviranomaisen tehtävänä olisi ainoastaan määräaikojen seuranta, eikä yhteyspisteviranomaiselle ole säädetty toimivaltuuksia suhteessa toimivaltaisiin viranomaisiin esimerkiksi asian käsittelyn kiirehtimiseksi.

Määräajan pidentäminen sekä määräajan laskemisen keskeyttäminen ja raukeaminen

Oikeusministeriö on todennut lausunnossaan, että siitä ketkä olisivat oikeutettuja hakemaan lakiehdotuksen 13 §:n 3 momentin mukaista määräajan pidentämistä, olisi säädettävä erikseen laissa. Esityksen kyseistä lainkohtaa koskevissa säännöskohtaisissa perusteluissa on todettu, että määräajan pidentämistä voisi hakea niin hakija, asianosainen kuin toimivaltainen viranomainen. Yhteyspisteviranomainen voisi päättää määräajan pidentämisestä myös oma-aloitteisesti. Koska määräajan pidentämistä hakevien tahojen piiriä ei ole haluttu rajata, ei valmistelussa ole katsottu tarpeelliseksi säätää erikseen hakemuksen tekemiseen oikeutetuista tahoista.

Toisin on lakiehdotuksen 13 §:n 4 momentin mukaisen määräajan keskeyttämistä koskevan hakemuksen osalta, joka toimenpiteenä on haluttu mahdollistaa ainoastaan hakijalle. Kyseisellä säännöksellä hakijalle on haluttu turvata määräajan laskennan keskeyttämismahdollisuus, jotta hakija voisi välttää määräajasta johtuvaa painetta viedä hanketta eteenpäin esimerkiksi ilman riittäviä selvityksiä hankkeen toteutuskelpoisuudesta ja edetä hankkeen kehittämisen sekä valmistelun osalta tarkoituksenmukaisesti.

Lakiehdotuksen 14 §:n mukaisesti yhteyspisteviranomainen voisi päättää, että määräajan laskeminen raukeaa, jos lupamenettely tai muu hallinnollinen hyväksymismenettely olisi ollut keskeytyneenä hakijasta riippuvasta

syystä vähintään yhden vuoden. Hakija voisi tehdä myös asiaa koskevan hakemuksen.

Täytäntöönpanon valmistelussa on katsottu tarpeelliseksi säätää määräajan laskennan raukeamisesta, jotta määräajan laskenta ei jäisi roikkumaan niissä tapauksissa, joissa lupamenettely tai muu hallinnollinen hyväksymismenettely olisi ollut keskeytyneenä hakijasta riippuvasta syystä pitkäkestoisesti. Valmistelussa tunnistettiin, että tämän kaltaiset tilanteet saattaisivat aiheuttaa ongelmallisia tilanteita määräajan laskennassa hakijan aktivoituessa uudestaan saman hankkeen osalta myöhemmin. Kyse olisi poikkeuksellisista tapauksista ja sääntelyllä on haluttu varmistaa oikeustilan selkeys määräajan laskennan osalta. Lisäksi hakijalle on säädetty erikseen mahdollisuus hakea määräajan laskemisen raukeamista, jotta hankekehittäjällä olisi todellisuudessa mahdollisuus valmistella ja kehittää hankettaan parhaaksi katsomallaan tavalla ilman määräaikasääntelystä tulevaa painetta.

Määräajoista sopiminen

Lakiehdotuksen 10 §:n 4 momentissa säädetään, että toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava määräaikojen noudattamisesta yhteistyössä ja tarvittaessa sovittava käsittelyajoista. Yhteyspisteviranomaisen olisi avustettava toimivaltaisia viranomaisia tarvittaessa sopimaan menettelyjen käsittelyajoista. Oikeusministeriö on pyytänyt valiokuntaa harkitsemaan kyseisten säännösten poistamista tarpeettomina.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että lakiehdotusta valmistellessa on huomioitu hallintolain 10 §:n 1 momentin mukaista säännöstä viranomaisten velvollisuudesta yhteistyöhön ja arvioitu tarpeelliseksi säätää kyseistä säännöstä täydentävästi toimivaltaisten viranomaisten velvollisuudesta yhteistyöhön sekä yhteyspisteviranomaisen avustavasta roolista. Kansallisessa hallinto-oikeudellisessa sääntelyssä sitovien määräaikojen asettaminen viranomaisille on suhteellisen vähän käytössä oleva sääntelykeino ja ottaen lisäksi huomioon, että lakiehdotuksessa säädetyt määräajat voisivat koskea useamman toimivaltaisen viranomaisen lupamenettelyä tai muuta hallinnosta hyväksymismenettelyä kerrallaan olisi toimivaltaisten viranomaisten tehtävä yhteystyötä keskenään määräaikojen noudattamisen varmistamiseksi. Ehdotetulla säännöksellä ei olisi tarkoitus velvoittaa toimivaltaisia viranomaisia sopimaan käsittelyajoista, vaan korostaa viranomaisten välisen yhteistyön merkitystä ja säätää yhteyspisteviranomaiselle avustava rooli.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa lisäksi, että ehdotetussa laissa on haluttu mahdollistaa hankekehittäjälle se, että lupamenettelyitä ja hallinnollisia hyväksymismenettelyitä koskevia asioita voi panna vireille hankkeen elinkaaren eri vaiheissa, eikä hakijaa siten velvoiteta panemaan vireille kaikkia menettelyitä samaan aikaan. Valmistelussa on kuitenkin tunnistettu, että tämä tuo tarvetta viranomaisten väliseen koordinointiin, jotta myös viimeisinä vireille pantujen asioiden käsittelylle jää riittävästi aikaa. Yhteistyön tarve on siten korostunut, koska kaikkien toimivaltaisten viranomaisten tulee ymmärtää hankkeiden luvituksen kokonaisuus, jotta kohtuulliset käsittelyajat voidaan pyrkiä takaamaan jokaiselle viranomaiselle.

Tiedonsaantioikeudet

Lakiehdotuksen mukaan yhteyspisteviranomaisella olisi oikeus salassapitosäännösten estämättä saada toimivaltaisilta viranomaisilta tarpeelliset tiedot käsittelyssä olevista sekä jo käsitellyistä menettelyistä ehdotetussa

laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten. Esimerkiksi määräaikojen toteutumisen seuranta edellyttää sitä, että yhteyspisteviranomaisella on tosiasialliset mahdollisuudet saada tietoa esimerkiksi ehdotetussa laissa määräaikasääntelyn piiriin kuuluvien lupamenettelyiden ja muiden hallinnollisten hyväksymismenettelyiden käsittelyajoista. Tiedonsaantioikeudella yhdessä ehdotetun lain 12 §:n mukaisen toimivaltaisten viranomaisten ilmoitusvelvollisuuden kanssa varmistettaisiin RED II:n 16 artiklan määräaikasääntelyn tehokas seuranta.

Perustuslakivaliokunta on arvioinut viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista salassapitovelvollisuuden estämättä koskevaa sääntelyä perustuslain 10 §:n 1 momentissa säädetyn yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta. Perustuslain 10 §:n 1 momentilla turvataan jokaisen yksityiselämä sekä todetaan, että henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla. Valiokunnan vakiintuneen käytännön mukaan henkilötietojen suoja sisältyy osittain perustuslain 10 §:n samassa momentissa turvatun yksityiselämän suojan piiriin. Kysymys on kaiken kaikkiaan siitä, että lainsäätäjän tulee turvata tämä oikeus tavalla, jota voidaan pitää hyväksyttävänä perusoikeusjärjestelmän kokonaisuudessa (PeVL 14/2018 vp).

Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota muun muassa siihen, mihin ja ketä koskeviin tietoihin tiedonsaantioikeus ulottuu. Viranomaisen tietojensaantioikeus ja tietojen luovuttamismahdollisuus ovat voineet liittyä jonkin tarkoituksen kannalta "tarpeellisiin tietoihin", jos tarkoitetut tietosisällöt on pyritty luettelemaan laissa tyhjentävästi. Jos taas tietosisältöjä ei ole samalla tavoin luetteloitu, sääntelyyn on pitänyt sisällyttää vaatimus "tietojen välttämättömyydestä" jonkin tarkoituksen kannalta (esim. PeVL 17/2016 vp).

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että lakiehdotuksen 17 §:n mukaan yhteyspisteviranomaisella olisi oikeus saada toimivaltaisilta viranomaisilta tarpeelliset hakijaa, tuotantolaitoshanketta ja asian käsittelytilannetta koskevat tiedot toimivaltaisessa viranomaisessa käsittelyssä olevista ja olleista asioista 6 §:ssä mainittujen lupamenettelyiden ja muiden hallinnollisten menettelyiden osalta tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten. Ehdotetussa lainkohdassa yksilöidään tarpeelliseksi katsottavat tiedot. Esityksessä on arvioitu, että tietosisällöt on lueteltu tyhjentävästi perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössään vaatimalla tavalla.

Oikeusministeriö on kuitenkin lausunnossaan todennut, että ehdotetussa 6 tai 17 §:ssä ei luetella tyhjentävästi käsiteltävien tietojen sisältöä ja siten ehdotettua 17 §:ä on syytä muuttaa sitomalla tiedonsaantioikeus tarpeellisten tietojen sijasta välttämättömiin tietoihin perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaisesti.

Koska ehdotettu tiedonsaantioikeutta koskeva säännös ei täytä perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä esitettyjä vaatimuksia yksiselitteisesti, ehdottaa työ- ja elinkeinoministeriö, että lakiehdotuksen 17 §:ä muutetaan oikeusministeriön ehdottamalla tavalla. 17 §:n uusi muotoilu olisi seuraava:

> *Yhteyspisteviranomaisella on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada toimivaltaisilta viranomaisilta sellaiset hakijaa, tuotantolaitoshanketta ja asian käsittelytilannetta koskevat tiedot toimivaltaisessa viranomaisessa käsittelyssä olevista ja olleista asioista 6 §:ssä mainittujen lupamenettelyiden ja muiden hallinnollisten menettelyiden*

osalta, jotka ovat välttämättömiä tässä laissa yhteyspisteviranomaiselle säädettyjen tehtävien hoitamista varten.

Suhde lakiin eräiden ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittamisesta

Valmistelun aikana arvioitiin lainsäädännöllisiä ratkaisuvaihtoehtoja RED II:n lupamenettelyitä koskevan sääntelyn toimeenpanemiseksi. Erityisesti arvioitiin mahdollisuutta hyödyntää eräiden ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittamisesta annettua lakia (764/2019, ns. y*hteensovittamislaki*), jossa lain soveltamisalaan erikseen määriteltyjen lupamenettelyjen yhteensovittaminen toteutetaan sovittamalla samanaikaisesti vireillä olevien lupahakemusten käsittelyvaiheet ajallisesti yhteen.

RED II:n sääntelyn toimeenpanossa ei päädytty lupamenettelyiden ja muiden hallinnollisten menettelyiden yhteensovittamiseen tai muuhun menettelylliseen yhdistämiseen, vaan direktiivin sääntelyn täytäntöönpanossa keskiössä on hakijan mahdollisuus asioida ja saada neuvontaa sähköisen yhteyspisteen kautta. Sähköisen yhteyspisteen kautta asioinnin seurauksena ei myöskään annettaisi erillistä päätöstä, vaan tuotantolaitosten lupamenettelyitä ja muita hallinnollisia menettelyitä koskevissa asioissa päätöksen antaisi edelleen kukin toimivaltainen viranomainen.

Valmistelussa tunnistettiin myös, että sääntelyn soveltamisen lähtökohdat poikkeavat toisistaan, sillä RED II:n sääntelyn kohteena on nimenomaisesti uusiutuvan energian tuotantolaitoshankkeet, kun taas yhteensovittamislain soveltaminen ratkeaa hankkeelta edellytettyjen lupien perusteella. Lisäksi uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupamenettelyiden ja muiden hallinnollisten menettelyiden kokonaisuus osoittautui merkittävästi laajemmaksi kuin edellä mainitun yhteensovittamislain soveltamisalaan määritetyt lupamenettelyt. Suurin osa uusiutuvan energian tuotantolaitoshankkeista ei ole mukana yhteensovittamislain soveltamisalassa, koska hankkeet eivät useinkaan tarvitse ympäristölupaa, vesilain mukaista lupaa tai maa-aineslupaa, joista vähintään yksi on edellytyksenä, jotta hakija voi pyytää lupaviranomaisilta yhteensovittamista. Yhteensovittamisen ulkopuolelle jää siten pienimuotoisen energiantuotannon lisäksi myös teollisen mittakaavan uusiutuvan energiantuotantoa, esimerkiksi tuulivoima.

Koska yhteensovittamislain ja RED II:n sääntelyn ominaispiirteet niin sääntelyn soveltamisalan kuin itse sääntelyn osalta poikkeavat olennaisesti toisistaan, katsottiin säädösteknisesti selkeämmäksi ja tarkoituksenmukaisemmaksi sääntelyratkaisuksi säätää erillinen laki koskien uusiutuvan energian tuotantolaitosten lupamenettelyitä ja eräitä muita hallinnollisia menettelyitä. Ympäristöllisten lupamenettelyiden yhteensovittamismenettely ja RED II:n lupamenettelyitä koskeva sääntely voidaan kuitenkin joissakin tapauksissa nähdä toisiaan täydentävinä mahdollisuuksina hakijalle.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa lisäksi, että ehdotettu sähköinen yhteyspiste tulee perustumaan Luvat ja valvonta –hankkeessa kehitettyyn digitaaliseen palvelukerrokseen, jota on hyödynnetty myös yhteensovittamislain toimeenpanossa.

Ympäristövaikutusten arviointi

Esityksellä arvioidaan olevan positiivisia vaikutuksia kasvihuonekaasupäästöjen määrään, mutta vaikutusten arvioidaan olevan vähäisiä ja nii-

den määrällinen arviointi on vaikeaa. Esityksellä ei muuteta lupien myöntämisen edellytyksiä eikä täten ympäristönsuojelun tasoa. Keskeistä esityksessä on sähköisen asioinnin kehittäminen sekä keskitetyn menettelyllisen neuvonnan tarjoaminen. Keskitetyn neuvonnan tarjoamisella nähdään olevan merkitystä erityisesti pienten ja keskisuurten hankkeiden toteutumisessa, koska näiden hankkeiden taustalla olevilla tahoilla on todennäköisesti suurempi neuvonnan tarve kuin teollisen mittakaavan energiantuotantohankkeiden kehittäjillä.

Esityksen mahdolliset myönteiset kasvihuonekaasupäästöjä vähentävät vaikutukset johtuvat siitä, että parantuneen neuvonnan, sähköisen asioinnin sekä sähköä tuottavia laitoksia koskevien määräaikojen johdosta osa uusiutuvan energian tuotantolaitoshankkeista voi valmistua aikaisemmin, kuin mikä olisi tilanne ilman esityksen mukaisen lain toimeenpanoa. Kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen riippuu siitä, kuinka paljon uusien tuotantolaitosten energiantuotannon aloittaminen mahdollisesti aikaistuu sekä siitä mitä energianlähteitä uudet laitokset mahdollisesti korvaavat. Määräajoilla on mahdollinen nopeuttava vaikutus hankkeiden toteutumiseen ainoastaan niissä hankkeissa, joiden tuottamasta energiasta vähintään osa on sähköä. On huomionarvoista, että Suomen sähkön tuotannosta jo tällä hetkellä suurin osa on päästötöntä. Vuonna 2019 sähkön tuotannosta 82 prosenttia tuotettiin uusiutuvilla energialähteillä tai ydinvoimalla. Lisäksi yhteiskunnan sähköistyessä ja sähkön kulutuksen kasvaessa ei ole mahdollista suoraviivaisesti todeta, että uusi tuotanto korvaisi olemassa olevaa sähköntuotantokapasiteettia.

Inkeri Lilleberg
Erityisasiantuntija